

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 19 kwietnia 2013 r.

DOLiS/DEC-452/13

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 i art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267), art. 12 pkt 2, art. 22 w związku z art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pani E. P. dotyczącej przetwarzania jej danych osobowych przez N. S.A. i B. Sp. z o.o. (prowadzącą działalność pod nazwą a.),

- 1) odmawiam uwzględnienia wniosku Pani E. P. w zakresie dotyczącym nakazania usunięcia jej danych osobowych ze zbioru danych N. S.A.,**
- 2) w pozostałym zakresie umarzam postępowanie.**

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pani E. P. (zwanej dalej Skarżącą), dotycząca przetwarzania jej danych osobowych przez N. S.A. i B. Sp. z o.o. (prowadzącą działalność pod nazwą a.).

Skarżąca zakwestionowała legalność przetwarzania jej danych osobowych przez ww. podmioty, jednocześnie wnosząc o usunięcie jej danych osobowych z ich zbiorów danych.

W celu rozpatrzenia przedmiotowego wniosku Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych (zwany dalej Generalnym Inspektorem) przeprowadził postępowanie wyjaśniające, w toku którego ustalił następujące okoliczności.

1. N. S.A. przetwarza dane osobowe Skarżącej w zbiorze o nazwie „A[...]” w związku z umowami o świadczenie usług telekomunikacyjnych sporządzonymi w dniu [...] lipca i [...] września 2011 r. Dane te były przetwarzane w szczególności w celu wykonania umów i dochodzenia roszczeń związanych ze świadczonymi usługami. Aktualnie dane te są przetwarzane w celach archiwizacyjnych oraz w celu prowadzenia korespondencji, w tym korespondencji dotyczącej niniejszego postępowania. N. S.A. odnosząc się do zawartego w skardze żądania Skarżącej, podniosła, iż nie może usunąć danych Skarżącej z uwagi na fakt wystawienia faktur, a następnie wystawienia faktur korygujących.

2. N. S.A. udostępniła B. Sp. z o.o. dane osobowe Skarżącej w celu dokonywania czynności zmierzających do uzyskania należności z tytułu niezapłaconych faktur za świadczone usługi, w oparciu o zawartą w dniu [...] stycznia 2012 r. umowę zlecenia, przedmiotem której jest dokonywanie czynności przewidzianych przepisami prawa zmierzających do uzyskania od dłużników należności z tytułu niezapłaconych faktur za świadczone usługi. Mocą tej umowy N. S.A. powierzyła B. Sp. z o.o. przetwarzanie danych osobowych zawartych w zbiorze „a[...]” w celu wykonania zobowiązań wynikających z umowy (§ 7 ust. 1 i 3 umowy). B. Sp. z o.o. przetwarzała dane osobowe Skarżącej udostępnione przez N. S.A. w okresie od [...] lipca do [...] października 2012 r. Aktualnie, w związku z usunięciem ww. danych, B. Sp. z o.o. ich nie przetwarza.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Generalny Inspektor zważył, co następuje.

Na wstępie wskazać należy, że Generalny Inspektor wydając decyzję administracyjną zobowiązany jest do rozstrzygnięcia w oparciu o stan faktyczny istniejący w chwili wydania tej decyzji. To stanowisko potwierdza orzecznictwo sądowe. W szczególności przytoczyć w tym miejscu należy wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 7 maja 2008 r. w sprawie o sygn. akt I OSK 761/07, gdzie stwierdzono, iż „[b]adając bowiem legalność przetwarzania danych osobowych, GODO ma obowiązek ustalenia, czy na datę wydawania rozstrzygnięcia w sprawie dane konkretnego podmiotu są przetwarzane oraz czy czynione to jest w sposób zgodny z prawem”.

N. S.A. aktualnie przetwarza dane osobowe Skarżącej w celach archiwizacyjnych oraz w celu prowadzenia korespondencji. Zgodnie zaś z treścią art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwanej dalej ustawą, przetwarzanie danych osobowych jest dopuszczalne, gdy: osoba, której dane dotyczą, wyrazi na to zgodę, chyba że chodzi o usunięcie dotyczących jej danych (pkt 1), jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa (pkt 2), jest to konieczne do realizacji umowy, gdy osoba, której dane dotyczą jest jej stroną lub gdy jest to niezbędne do podjęcia działań przed zawarciem umowy na żądanie osoby, której dane dotyczą (pkt 3), jest niezbędne do wykonania określonych prawem zadań realizowanych dla dobra publicznego (pkt 4), jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą (pkt 5). Mając na uwadze powyższe oraz okoliczności sprawy wskazać należy, iż aktualnie przetwarzanie danych osobowych Skarżącej przez N. S.A. znajduje oparcie w przesłance określonej w art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy. Zgodnie bowiem z treścią art. 88 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r., poz. 749 z późn. zm.) podatnicy wystawiający rachunki są obowiązani kolejno je numerować i przechowywać kopie tych rachunków, w kolejności ich wystawienia, do czasu upływu okresu przedawnienia zobowiązania podatkowego. Ponadto, art. 74 ust. 2 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2013 r., poz. 330) stanowi, że pozostałe zbiory przechowuje się co najmniej przez okres: (pkt 8) pozostałe dowody księgowe i dokumenty - 5 lat. Brak jest zatem podstaw do uwzględnienia wniosku Skarżącej w zakresie dotyczącym N. S.A.

Odnośnie kwestii przetwarzania danych osobowych Skarżącej przez B. Sp. z o.o. Generalny Inspektor ustalił, iż ww. podmiot aktualnie nie przetwarza danych osobowych Skarżącej udostępnionych przez N. S.A. Wobec powyższego stwierdzić należy, że niniejsze postępowanie - ukierunkowane na zbadanie legalności przetwarzania danych osobowych Skarżącej i zasadności podniesionego przez nią żądania usunięcia danych - w tej części stało się bezprzedmiotowe, w związku z czym należy je umorzyć. Stosownie bowiem do art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267), zwanej dalej Kpa, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części. W doktrynie wskazuje się, że: „Bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, o której stanowi się w art. 105 § 1, oznacza, że brak jest któregoś z elementów materialnego stosunku prawnego, a wobec tego nie można wydać decyzji załatwiającej sprawę przez rozstrzygnięcie jej co do istoty. Przesłanka umorzenia postępowania może istnieć jeszcze przed wszczęciem postępowania, co zostanie ujawnione dopiero w toczącym się postępowaniu, a może ona powstać także w czasie trwania postępowania, a więc w sprawie już zawisłej przed organem administracyjnym.” (B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, C.H. Beck, Warszawa 2004, s. 478). Ustalenie przez organ publiczny istnienia przesłanki, o której mowa w art. 105 § 1 Kpa zobowiązuje go, jak podkreśla się w doktrynie i orzecznictwie, do umorzenia postępowania, nie ma bowiem wówczas podstaw do rozstrzygnięcia sprawy co do istoty, a dalsze prowadzenie postępowania w takim przypadku stanowiłoby o jego wadliwości, mającej istotny wpływ na wynik sprawy. Zatem, jedynie informacyjnie można wskazać, iż ustawa zezwala administratorowi danych na powierzenie innemu podmiotowi, w drodze umowy zawartej na piśmie, przetwarzania danych (art. 31 ust. 1 ustawy), zastrzegając jedynie, że podmiot, któremu dane powierzono może je przetwarzać wyłącznie w zakresie i celu przewidzianym w umowie (art. 31 ust. 2 ustawy).

Reasumując, przetwarzanie danych osobowych Skarżącej przez N. S.A. jest dopuszczalne, natomiast postępowanie w pozostałej części stało się bezprzedmiotowe.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Stronom, na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych oraz art. 129 § 2 w związku z art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego przysługuje, w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).